

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2016/C 371/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2016/C 371/02	Cauza C-369/16 P: Recurs introdus la 5 iulie 2016 de Irlanda împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 22 aprilie 2016 în cauzele conexe T-50/06 RENV II și T-69/06 RENV II, Aughinish Alumina Ltd/Comisia Europeană	2
2016/C 371/03	Cauza C-383/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 11 iulie 2016 – Vion Livestock BV/Staatssecretaris van Economische Zaken	3
2016/C 371/04	Cauza C-397/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte d'appello di Milano (Italia) la 18 iulie 2016 – Acacia Srl/Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG	4
2016/C 371/05	Cauza C-398/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 iulie 2016 – X BV/Staatssecretaris van Financiën	4
2016/C 371/06	Cauza C-399/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 iulie 2016 – X NV/Staatssecretaris van Financiën	5

2016/C 371/07	Cauza C-427/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 1 august 2016 – „Chez Elektro Balcaria” AD/Yordan Kotsev	6
2016/C 371/08	Cauza C-428/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Sofia (Bulgaria) la 1 august 2016 – „FrontEx International” EAD/Emil Yanakiev	6
2016/C 371/09	Cauza C-430/16 P: Recurs introdus la 2 august 2016 de Bank Mellat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 iunie 2016 în cauza T-160/13, Bank Mellat/Consiliul	7
Tribunalul		
2016/C 371/10	Cauza T-360/16: Acțiune introdusă la 27 iunie 2016 – Dimos Athinaion/Comisia	9
2016/C 371/11	Cauza T-370/16: Acțiune introdusă la 12 iulie 2016 – Anheuser-Busch Inbev și Ampar/Comisia . . .	9
2016/C 371/12	Cauza T-399/16: Acțiune introdusă la 25 iulie 2016 – CK Telecoms UK Investments/Comisia	10
2016/C 371/13	Cauza T-400/16: Acțiune introdusă la 27 iulie 2016 – Maximum Play/EUIPO (MAXPLAY)	11
2016/C 371/14	Cauza T-409/16: Acțiune introdusă la 31 iulie 2016 – Makhlouf/Consiliul	12
2016/C 371/15	Cauza T-410/16: Acțiune introdusă la 31 iulie 2016 – Makhlouf/Consiliul	13
2016/C 371/16	Cauza T-417/16: Acțiune introdusă la 28 iulie 2016 – Achemos Grupè și Achema/Comisia	14
2016/C 371/17	Cauza T-423/16: Acțiune introdusă la 29 iulie 2016 – De Masi/Comisia	15
2016/C 371/18	Cauza T-430/16: Acțiune introdusă la 29 iulie 2016 – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX)	16
2016/C 371/19	Cauza T-431/16: Acțiune introdusă la 1 august 2016 – VIMC/Comisia	16
2016/C 371/20	Cauza T-433/16: Acțiune introdusă la 3 august 2016 – Pometon/Comisia	17
2016/C 371/21	Cauza T-436/16: Acțiune introdusă la 3 august 2016 – AEIM și Kazenas/Comisia	19
2016/C 371/22	Cauza T-437/16: Acțiune introdusă la 5 august 2016 – Italia/Comisia	20
2016/C 371/23	Cauza T-443/16: Acțiune introdusă la 9 august 2016 – Italia/Comisia	21
2016/C 371/24	Cauza T-446/16 P: Recurs introdus la 10 august 2016 de CC împotriva Hotărârii din 21 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-9/12 RENV, CC/Parlamentul	22
2016/C 371/25	Cauza T-453/16: Acțiune introdusă la 10 august 2016 – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1/EUIPO – 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)	23
2016/C 371/26	Cauza T-464/16 P: Recurs introdus la 22 august 2016 de HI împotriva Hotărârii din 10 iunie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-133/15, HI/Comisia	24
2016/C 371/27	Cauza T-465/16: Acțiune introdusă la 23 august 2016 – Cotecnica/EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)	25

2016/C 371/28	Cauza T-466/16: Acțiune introdusă la 23 august 2016 – NRW. Bank/SRB	25
2016/C 371/29	Cauza T-468/16: Acțiune introdusă la 23 august 2016 – Verein Deutsche Sprache/Comisia	26
2016/C 371/30	Cauza T-474/16: Acțiune introdusă la 25 august 2016 – Société wallonne des aéroports/Comisia . . .	28

Tribunalul Funcției Publice

2016/C 371/31	Cauza F-39/16: Acțiune introdusă la 4 august 2016 – ZZ/Comisia	29
2016/C 371/32	Cauza F-41/16: Acțiune introdusă la 11 august 2016 – ZZ/SEAE	29
2016/C 371/33	Cauza F-42/16: Acțiune introdusă la 12 august 2016 – ZZ/BEI	30
2016/C 371/34	Cauza F-43/16: Acțiune introdusă la 18 august 2016 – ZZ/Comisia	31
2016/C 371/35	Cauza F-44/16: Acțiune introdusă la 19 august 2016 – ZZ/Comisia	31
2016/C 371/36	Cauza F-45/16: Acțiune introdusă la 17 august 2016 – ZZ/BEI	32
2016/C 371/37	Cauza F-46/16: Acțiune introdusă la 26 august 2016 – ZZ/Comisia	32
2016/C 371/38	Cauza F-47/16: Acțiune introdusă la 26 august 2016 – ZZ/Comisia	33
2016/C 371/39	Cauza F-48/16: Acțiune introdusă la 26 august 2016 – ZZ/Comisia	33
2016/C 371/40	Cauza F-85/12: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Roest/Comisia	34
2016/C 371/41	Cauza F-18/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – McMichael/Comisia . .	34
2016/C 371/42	Cauza F-19/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Boyd/Comisia	35
2016/C 371/43	Cauza F-57/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Hoeve/Comisia	35
2016/C 371/44	Cauza F-70/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Cobo Benito/Comisia	35
2016/C 371/45	Cauza F-128/15: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Marinozzi și Cat/Comisia	35

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2016/C 371/01)***Ultima publicație**

JO C 364, 3.10.2016

Publicații anterioare

JO C 350, 26.9.2016

JO C 343, 19.9.2016

JO C 335, 12.9.2016

JO C 326, 5.9.2016

JO C 314, 29.8.2016

JO C 305, 22.8.2016

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 5 iulie 2016 de Irlanda împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 22 aprilie 2016 în cauzele conexate T-50/06 RENV II și T-69/06 RENV II, Aughinish Alumina Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-369/16 P)

(2016/C 371/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Irlanda (reprezentanți: E. Creedon, T. Joyce, agenți, P. McGarry, Senior Counsel)

Celelalte părți din procedură: Aughinish Alumina Ltd, Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- anularea deciziei ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Irlanda se întemeiază pe patru motive de recurs:

- a) Hotărârea Tribunalului este eronată în drept în condițiile în care a reținut că principiul securității juridice nu se aplica și/ sau Irlanda și Aughinish Alumina Ltd nu se puteau prevala de acesta, în pofida întârzierii inexcuzabile a Comisiei în emiterea deciziei atacate.
- b) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că nu exista o încălcare a principiului respectării încrederii legitime, în pofida constatării că întârzierea în investigarea efectuată de Comisie era nejustificată și inexcuzabilă.
- c) Tribunalul a săvârșit o eroare concluzionând că ajutorul în cauză „corespundea unei scheme de ajutor” astfel cum este definite la articolul 1 litera (d) din Regulamentul 659/1999 al Consiliului ⁽²⁾; în continuare, Tribunalul a săvârșit o eroare concluzionând că termenul de prescripție prevăzut la articolul 15 din Regulamentul nr. 659/1999 curgea de la data fiecărui import de uleiuri minerale efectuat de Aughinish Alumina Ltd.

- d) Tribunalul a săvârșit o eroare refuzând să admită acțiunea pentru motivul că ajutorul putea fi definit ca ajutor existent anterior aderării.

- ⁽¹⁾ Decizia 2006/323/CE a Comisiei din 7 decembrie 2005 privind scutirea de acciză pentru uleiurile minerale utilizate drept combustibil în producția de alumina în regiunea Gardanne, în regiunea Shannon și în Sardinia, pusă în aplicare de Franța, de Irlanda și, respectiv, de Italia (JO 2006, L 119, p. 12) [notificată cu numărul C (2005) 4436] (JO L 119, p. 12).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos)
la 11 iulie 2016 – Vion Livestock BV/Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Cauza C-383/16)

(2016/C 371/03)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vion Livestock BV

Pârât: Staatssecretaris van Economische Zaken

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (4) și articolul 8 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2005 ⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2004 privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe [...] coroborate cu prevederile privind jurnalul de călătorie din anexa II la acest regulament trebuie să fie interpretate în sensul că cuprind, pentru organizatorul transportului și/sau pentru deținătorul animalelor, obligația de a completa, la transportarea animalelor într-o țară terță, jurnalul de călătorie până la locul de destinație din acea țară terță?
- 2) Articolele 5 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 817/2010 ⁽²⁾ al Comisiei din 16 septembrie 2010 de stabilire a normelor de aplicare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește cerințele privind bunăstarea animalelor vii din specia bovină în timpul transportului pentru acordarea restituirilor la export [...] coroborate cu articolul 4 din acest regulament trebuie să fie interpretate în sensul că restituirile la export trebuie rambursate dacă jurnalul de călătorie nu este completat până la locul de destinație din țara terță, deoarece transportatorul a îndeplinit obligația prevăzută la punctul 7 din anexa II la Regulamentul nr. 1/2005 de a înmâna jurnalul de călătorie medicului veterinar oficial de la punctul de ieșire [de pe teritoriul Uniunii]?
- 3) Articolele 5 și 7 din Regulamentul nr. 817/2010 coroborate cu articolul 4 din acest regulament trebuie să fie interpretate în sensul că restituirile la export trebuie să fie rambursate dacă exportatorul nu poate dovedi respectarea prevederilor Regulamentului nr. 1/2005, în situația în care medicul veterinar nu poate verifica în cadrul controalelor pe care trebuie să le efectueze în țara terță conform articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul nr. 817/2010, dacă planul de drum (jurnalul de călătorie) este satisfăcător sau nu, adică, dacă se respectă prevederile Regulamentului nr. 1/2005 (și, prin urmare, nici nu poate confirma că rezultatul acestor controale este satisfăcător), deoarece transportatorul a înmânat jurnalul de călătorie medicului veterinar oficial de la punctul de ieșire [de pe teritoriul Uniunii]?

⁽¹⁾ JO 2005, L 3, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 62, p. 3.

⁽²⁾ JO 2010, L 245, p. 16.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte d'appello di Milano (Italia) la 18 iulie 2016 – Acacia Srl/Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

(Cauza C-397/16)

(2016/C 371/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte d'appello di Milano

Părțile din procedura principală

Apelantă: Acacia Srl

Intimate: Fallimento Pneusgarda Srl, Audi AG

Întrebările preliminare

- 1) Principiile în materia liberei circulații a mărfurilor și a liberei prestări a serviciilor pe piața internă, (b) principiul efectivității normelor de drept al Uniunii cu privire la concurență și a liberalizării pieței interne, (c) principiile efectului util și aplicării uniforme a dreptului Uniunii în cadrul Uniunii Europene și (d) dispozițiile de drept secundar al Uniunii Europene precum Directiva 98/71 ⁽¹⁾, în special articolul 14 din aceasta, articolul 1 din Regulamentul nr. 461/2010 ⁽²⁾ și Regulamentul CEE-ONU nr. 124 se opun unei interpretări a articolului 110 din Regulamentul nr. 6/2002 ⁽³⁾, care conține clauza privind reparațiile, care exclude jantele replici cu aspect identic cu cel al jantelor originale inițiale, omologate în temeiul Regulamentului CEE ONU nr. 124 citat anterior, din noțiunea de piesă a unui produs complex (autovehicul) în scopul de a permite repararea acestuia și de a-i reda aspectul inițial?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, normele privind drepturile de exclusivitate industrială asupra modelelor industriale înregistrate, în temeiul echilibrării intereselor la care se referă prima întrebare, se opun aplicării clauzei privind reparațiile în ceea ce privește produsele replici complementare care pot fi alese în mod diferit de către client, pentru motivul că clauza privind reparațiile trebuie interpretată în sens restrictiv și că poate fi invocată numai cu privire la piesele de schimb cu formă obligatorie, cu alte cuvinte la piesele a căror formă a fost stabilită în mod, în esență, imuabil în raport cu aspectul exterior al produsului complex, cu excluderea altor piese, care trebuie considerate substituibile și aplicabile în mod liber după gustul clientului?
- 3) În cazul unui răspuns pozitiv la întrebarea nr. 2, ce măsuri trebuie să adopte producătorul de jante replici în scopul de a asigura circulația legală a produselor destinate reparării și reconstituirii aspectului exterior inițial al produsului complex?

⁽¹⁾ Directiva 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind protecția juridică a desenelor și modelelor industriale (JO L 289, p. 28, Ediție specială, 13/vol. 24, p. 106).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 461/2010 al Comisiei din 27 mai 2010 privind aplicarea articolului 101 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene categoriilor de acorduri verticale și practici concertate în sectorul autovehiculelor (JO L 129, p. 52).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 iulie 2016 – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-398/16)

(2016/C 371/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: X BV

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebarea preliminară

Articolele 43 CE și 48 CE (în prezent, articolele 49 TFUE și 54 TFUE) trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale pe baza căreia unei societăți-mamă stabilite într-un stat membru i se refuză dreptul de a deduce dobânzile aferente unui împrumut legat de un aport la capitalul unei filiale stabilite în alt stat membru, în condițiile în care această deducere ar putea fi operată în cazul în care această filiala ar fi fost inclusă alături de societatea-mamă menționată într-o entitate fiscală unică, cu caracteristicile unei entități fiscale neerlandeze, întrucât astfel, prin intermediul consolidării, nu ar fi putut fi identificată legătura cu un asemenea aport de capital?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 iulie 2016 – X NV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-399/16)

(2016/C 371/06)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: X NV

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 43 și 48 CE (în prezent, articolele 49 și 54 TFUE) trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale pe baza căreia o societate-mamă stabilită într-un stat membru nu poate lua în considerare pierderile din diferența de curs valutar în ceea ce privește suma investită de ea în cadrul unei filiale stabilite în alt stat membru, în condițiile în care acest lucru ar fi posibil în cazul în care filiala menționată ar fi fost inclusă într-o entitate fiscală, cu caracteristicile unei entități fiscale olandeze, alături de societatea-mamă menționată, stabilită în primul stat membru, aspect datorat consolidării din cadrul unei asemenea entități fiscale?
 - 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: În acest caz, în cadrul determinării pierderii din diferența de curs valutar, se poate porni sau este obligatoriu să se pornească de la premisa că în entitatea fiscală ar fi fost incluse și (una sau mai multe) dintre filialele directe și indirecte stabilite în Uniunea Europeană și deținute de respectiva societate-mamă, în mod indirect, prin intermediul societății menționate?
 - 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: În acest caz, se vor lua în considerare numai pierderile din diferența de curs valutar înregistrate în cazul includerii în entitatea fiscală a societății-mamă în anii în litigiu, sau trebuie să se ia în considerare și rezultatele diferenței de curs valutar înregistrate în anii anteriori?
-

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) la 1 august 2016 – „Chez Elektro Balgaria” AD/Yordan Kotsev

(Cauza C-427/16)

(2016/C 371/07)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski rayonen sad (Bulgaria)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „Chez Elektro Balgaria” AD

Pârât: Yordan Kotsev

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 101 alineatul (1) TFUE (interzicerea împiedicării, restrângerii sau denaturării concurenței) se opune articolului 36 alineatul 2 din Legea profesiei de avocat, potrivit căreia o asociație de întreprinderii care exercită profesii liberale (Consiliul Superior al Avocaților) are puterea de apreciere pentru a stabili în avans valoarea minimă a prețurilor serviciilor prestate de aceste întreprinderi (a onorariilor avocațiale), pe baza competenței conferite de către stat?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: Articolul 78 alineatul 5 din Codul de procedură civilă în fine este contrar articolului 101 alineatul (1) TFUE (în ceea ce privește faptul că nu permite reducerea onorariului avocațial sub o valoare minimă stabilită)?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: Articolul 132 punctul 5 din Legea profesiei de avocat este contrar articolului 101 alineatul (1) TFUE (în ceea ce privește aplicarea articolului 136 alineatul 1 din lege)?
- 4) Articolul 56 primul paragraf TFUE (interzicerea restricțiilor privind libera prestare a serviciilor) se opune articolului 36 alineatul 2 din Legea privind profesia de avocat?
- 5) Articolul 78 alineatul 8 din Codul de procedură civilă este contrar articolului 101 alineatul (1) TFUE?
- 6) Articolul 78 alineatul 8 din Codul de procedură civilă este contrar Directivei 77/249/CEE ⁽¹⁾ (în ceea ce privește dreptul persoanelor reprezentate de consilieri juridici de a solicita onorarii avocațiale)?
- 7) Articolul 2a din Dispozițiile complementare la Regulamentul nr. 1, care permite să se considere că TVA-ul este o componentă a prețului unui serviciu prestat în cadrul exercitării unei profesii liberale (cu privire la includerea TVA-ului ca parte a onorariului avocațial datorat) este contrar Directivei 2006/112/CE ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați, JO L 78, p. 15, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 46.

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Sofia (Bulgaria) la 1 august 2016 – „FrontEx International” EAD/Emil Yanakiev

(Cauza C-428/16)

(2016/C 371/08)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad Sofia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „FrontExInternational” EAD

Pârât: Emil Yanakiev

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 101 alineatul (1) TFUE (interzicerea împiedicării, restrângerii sau denaturării concurenței) se opune articolului 36 alineatul 2 din Legea profesiei de avocat, potrivit căreia o asociație de întreprinderi care exercită profesii liberale (Consiliul Superior al Avocaților) are puterea de apreciere pentru a stabili în avans valoarea minimă a prețurilor serviciilor prestate de aceste întreprinderi (a onorariilor avocațiale), pe baza competenței conferite de către stat?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: Articolul 78 alineatul 5 din Codul de procedură civilă în fine este contrar articolului 101 alineatul (1) TFUE (în ceea ce privește faptul că nu permite reducerea onorariului avocațial sub o valoare minimă stabilită)?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: Articolul 132 punctul 5 din Legea profesiei de avocat este contrar articolului 101 alineatul (1) TFUE (în ceea ce privește aplicarea articolului 136 alineatul 1 din lege)?
- 4) Articolul 56 primul paragraf TFUE (interzicerea restricțiilor privind libera prestare a serviciilor) se opune articolului 36 alineatul 2 din Legea privind profesia de avocat?
- 5) Articolul 78 alineatul 8 din Codul de procedură civilă este contrar articolului 101 alineatul (1) TFUE?
- 6) Articolul 78 alineatul 8 din Codul de procedură civilă este contrar Directivei 77/249/CEE ⁽¹⁾ (în ceea ce privește dreptul persoanelor reprezentate de consilieri juridici de a solicita onorarii avocațiale)?
- 7) Articolul 2a din Dispozițiile complementare la Regulamentul nr. 1, care permite să se considere că TVA-ul este o componentă a prețului unui serviciu prestat în cadrul exercitării unei profesii liberale (cu privire la includerea TVA-ului ca parte a onorariului avocațial datorat) este contrar Directivei 2006/112/CE ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 22 martie 1977 de facilitare a exercitării efective a libertății de a presta servicii de către avocați, JO L 78, p. 15, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 46.

⁽²⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 2 august 2016 de Bank Mellat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 iunie 2016 în cauza T-160/13, Bank Mellat/Consiliul

(Cauza C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Bank Mellat (reprezantați: S. Zaiwalla P. Reddy, Z. Burbeza, solicitors, M. Brindle QC, R. Blakeley, J. MacLeod, barristers)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii;
- anularea articolului 1 punctul 15 din Regulamentul nr 1263/2012 ⁽¹⁾, în totalitate sau în măsura în care se aplică recurente;
- declararea inaplicabilității în privința recurente a articolului 1 punctul 6 din Decizia 2012/635/PESC ⁽²⁾; și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii aflate pe rolul Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

1. Recurenta, Bank Mellat (denumită în continuare „banca”), declară recurs împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 2 iunie 2016 în cauza T-160/13, Bank Mellat/Consiliul (denumită în continuare „hotărârea”). Pe scurt, banca susține că Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că nu i-a admis acțiunea având ca obiect anularea sau declararea inaplicabilității în privința sa a diferitor dispoziții care constituie un „embargo financiar” asupra băncii, și anume:
 - 1) articolul 1 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1263/2012 al Consiliului;
 - 2) articolul 1 punctul 6 din Decizia 2012/635/PESC.
2. Mai exact, banca a identificat trei motive privind erori de drept în aprecierea de către Tribunal a fondului acțiunii pe care aceasta a formulat-o:
 - 1) Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea și aplicarea cerinței privind „necesitatea” prevăzută la articolul 215 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) (primul motiv);
 - 2) Tribunalul a săvârșit o eroare prin aprecierea că embargoul financiar a fost proporțional, atrăgând o serie de alte erori juridice specifice (al doilea motiv); și
 - 3) Tribunalul a săvârșit o eroare prin concluzia că embargoul financiar era conform altor principii generale ale dreptului Uniunii (al treilea motiv).
3. Banca a identificat, de asemenea, două motive extensive de recurs privind erori de drept în aprecierea de către Tribunal a admisibilității anumitor părți ale cererii băncii:
 - 1) Tribunalul a disociat în mod eronat elemente ale embargoului financiar și a declarat acțiunea Băncii în privința acestora drept inadmisibilă (al patrulea motiv);
 - 2) Tribunalul a săvârșit o eroare în aprecierea, printre altele, a faptului că nu era competent, în temeiul articolului 275 TFUE, să se pronunțe asupra contestației formulate de bancă împotriva articolului 1 punctul 6 din Decizia 2012/635/PESC (al cincilea motiv).
4. Banca solicită Curții anularea hotărârii și admiterea concluziilor sale.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1263/2012 al Consiliului din 21 decembrie 2012 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, JO L 356, p. 34.

⁽²⁾ Decizia 2012/635/PESC a Consiliului din 15 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, JO L 282, p. 58.

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 27 iunie 2016 – Dimos Athinaion/Comisia

(Cauza T-360/16)

(2016/C 371/10)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Dimos Athinaion (Municipalitatea Atena) (Atena, Grecia) (reprezentant: G. Georgakarakos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) 2016/646 al Comisiei din 20 aprilie 2016 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 692/2008 în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 6) ⁽¹⁾ și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 191 TFUE, care definește obiectivele politicii Uniunii în domeniul mediului.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care consacră dreptul la un nivel ridicat de protecție a mediului.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor ⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO 2016, L 109, p. 1.

⁽²⁾ JO 2007, L 171, p. 1.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2016 – Anheuser-Busch Inbev și Ampar/Comisia

(Cauza T-370/16)

(2016/C 371/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Anheuser-Busch Inbev (Bruxelles, Belgia) și Ampar (Louvain, Belgia) (reprezentanți: A. von Bonin, O. Brouwer și A. Haelterman, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 11 ianuarie 2016 privind schema de ajutoare de stat referitoare la scutirea aplicabilă profitului excedentar SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- în temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate de eventuali intervenienți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia se invocă săvârșirea unei erori de drept și a unei erori vădite de apreciere în identificarea pretinsei măsuri de ajutor de stat și în calificarea sa drept schemă de ajutor, în sensul articolului 1 litera (d) din Regulamentul nr. 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 107 TFUE.
2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia se invocă săvârșirea unei erori de drept și a unei aplicări eronate a articolului 107 alineatul (1) TFUE, prin faptul că s-a reținut că sistemul de ajustare a profitului excedentar constituie ajutor de stat.
3. Al treilea motiv, prin intermediul căruia se invocă săvârșirea unei erori vădite de aprecierea în identificarea grupurilor de beneficiari ai pretinsului ajutor și încălcarea principiului legalității și a articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
4. Al patrulea motiv, prin intermediul căruia se invocă încălcarea principiilor securității juridice, protecției încrederii legitime și buneii administrări.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2016 – CK Telecoms UK Investments/Comisia

(Cauza T-399/16)

(2016/C 371/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: CK Telecoms UK Investments Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: T. Wessely și O. Brouwer, avocați, A. Woods, J. Aitken și M. Davis, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 11 mai 2016, C (2016) 2796, în cauza COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK Investments Limited/Telefónica (Europe plc), notificată către Hutchison la 13 mai 2016, prin care s-a declarat achiziționarea Telefónica Europe plc avută în vedere de Hutchison drept incompatibilă, în toate elementele sale, cu piața internă și cu Acordul privind SEE, în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul nr. 139/2004 al Consiliului și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor referitoare la orice posibilă intervenție.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de drept și a unor erori vădite de apreciere, precum și pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură în interpretarea și în aplicarea criteriului juridic de evaluare a efectelor orizontale necoordonate pe piața cu amănuntul a serviciilor de telecomunicații mobile din Regatul Unit. În particular, Comisia a săvârșit o eroare calificând reclamanta drept o „forță concurențială importantă” și apreciind intensitatea raportului de concurență. Comisia a săvârșit de asemenea erori vădite de apreciere în analiza efectelor prevăzute asupra prețurilor și a avantajelor probabile ale entității rezultate în urma concentrării.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere și pe denaturarea elementelor de probă în ceea ce privește analiza scenariului contrafactual. În particular, Comisia a omis să evalueze capacitatea de rețea a Hutchison în raport cu cea a concurenților acesteia și se întemeiază în mod necorespunzător pe presupusa capacitate a Hutchison de a-și asuma inițiative de „gestionare a cererii”, precum creșterea prețurilor, pentru a motiva respingerea dovezilor furnizate de Hutchison privind viitoarea capacitate a rețelei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori de fapt, pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere, precum și pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură cu privire la efectele orizontale necoordonate care rezultă din partajarea rețelei. În particular, Comisia a săvârșit o eroare în ceea ce privește noile sale propuneri privind necesitatea și gradul de „alinieră” a concurenților în acordurile de partajare a rețelei. Comisia a săvârșit o eroare de drept și erori vădite de apreciere întemeindu-și concluziile mai mult pe prejudiciul potențial cauzat concurenților de entitatea rezultată din concentrare decât pe încălcarea concurenței. Comisia a săvârșit alte erori prin respingerea angajamentelor propuse de Hutchison, care ar fi răspuns pe deplin tuturor preocupărilor sale privind partajarea rețelei.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere, pe erori de drept și pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură cu privire la evaluarea efectelor orizontale necoordonate care apar pe piața cu ridicata a serviciilor de acces și de inițiere a apelurilor la rețelele publice de telefonie mobilă din Regatul Unit. În particular, Comisia a săvârșit o eroare concluzionând că Hutchison este o „forță concurențială importantă” pe piața cu ridicata, în pofida deținerii unei cote de piață foarte mici (mai puțin de 3%) și întemeindu-și concluziile pe opiniile unor terți în loc să efectueze o analiză proprie.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe erori de drept, pe erori vădite de apreciere, pe o motivare insuficientă și pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură în ceea ce privește aprecierea angajamentelor propuse de Hutchison ca răspuns la preocupările referitoare la piețele cu ridicata și cu amănuntul ale telecomunicațiilor mobile din Regatul Unit. În particular, Comisia a ridicat în mod incorect obiecții la angajamentele propuse, invocând incertitudinea punerii lor în aplicare. Comisia a săvârșit o eroare vădită în evaluarea capacității concurenților noi și consolidați de a face efectiv concurență pe baza angajamentelor propuse, iar Comisia a săvârșit o eroare în aprecierea capacității globale a angajamentelor propuse de a compensa scăderea concurenței invocată în decizie.

Acțiune introdusă la 27 iulie 2016 – Maximum Play/EUIPO (MAXPLAY)

(Cauza T-400/16)

(2016/C 371/13)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Maximum Play, Inc. (San Francisco, California, Statele Unite) (reprezentant: M. Graf, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „MAXPLAY” – cererea de înregistrare nr. 14 047 963

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 26 mai 2016 în cauza R 2273/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- neluarea în considerare în mod corespunzător a unor mărci anterioare ale Uniunii Europene și naționale, precum și a unei cereri de înregistrare naționale.

Ațiune introdusă la 31 iulie 2016 – Makhlouf/Consiliul

(Cauza T-409/16)

(2016/C 371/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Ehab Makhlouf (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii reclamantei ca fiind admisibilă și fondată;
- în consecință, anularea Deciziei (PESC) 2016/850 din 27 mai 2016 și a actelor subsecvente de punere în aplicare a acesteia, în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive care sunt, în esență, identice sau similare cu cele invocate în cadrul cauzei T-410/16, Makhlouf/Consiliul.

Acțiune introdusă la 31 iulie 2016 – Makhlouf/Consiliul**(Cauza T-410/16)**

(2016/C 371/15)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Rami Makhlouf (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii reclamantului ca fiind admisibilă și fondată;
- în consecință, anularea Deciziei (PESC) 2016/850 din 27 mai 2016 și a actelor subsecvente de punere în aplicare a acesteia, în măsura în care acestea îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, prevăzute la articolele 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), la articolul 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), precum și la articolele 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care motivarea furnizată de Consiliu nu ar îndeplini obligația care incumbă instituțiilor Uniunii Europene prevăzută la articolul 6 din CEDO, la articolul 296 TFUE, precum și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere pe care Consiliul ar fi comis-o în privința implicării reclamantului în finanțarea regimului sirian.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe împrejurarea că măsurile atacate restrâng în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamantului, în special dreptul său de proprietate, prevăzut la articolul 1 din Protocolul adițional nr. 1 la CEDO și la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dreptul său la respectarea reputației, prevăzut la articolul 8 și la articolul 10 alineatul (2) din CEDO, principiul prezumției de nevinovăție, prevăzut la articolul 6 din CEDO și la articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, libertatea sa de exprimare, prevăzută la articolul 10 din CEDO, precum și dreptul său la libertatea de circulație, prevăzut la articolul 2 alineatul (2) din Protocolul nr. 4 la CEDO.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea orientărilor din 2 decembrie 2005 ale Consiliului privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive (sanțiuni) în cadrul politicii externe și de securitate comună a Uniunii Europene (documentul 15114/05 al Consiliului din 2 decembrie 2005).

Acțiune introdusă la 28 iulie 2016 – Achemos Grupè și Achema/Comisia**(Cauza T-417/16)**

(2016/C 371/16)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Achemos Grupè UAB (Vilnius, Lituania) și Achema AB (Jonava, Lituania) (reprezentanți: R. Martens și C. Maczkovics, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2013) 7884 final a Comisiei din 20 noiembrie 2013 în cazul privind ajutorul de stat SA.36740 (2013/NN) acordat de Lituania în favoarea Klaipėdos nafta – GNL Terminal (JO C 161, 2016, p. 1), și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea normelor de procedură prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE, la articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2015/1589 ⁽¹⁾ și a principiului buneii administrări, întrucât, în pofida dificultăților serioase pe care le implica evaluarea compatibilității măsurilor de ajutor de stat în discuție cu piața internă, Comisia s-a bazat doar pe o analiză preliminară a măsurilor de ajutor de stat, în condițiile în care, date fiind aceste dificultăți serioase, Comisa era obligată să inițieze procedura întemeiată pe articolul 108 alineatul (2) TFUE și pe articolul 6 din Regulamentul nr. 2015/1589.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, deoarece Comisia nu a aplicat corect criteriile de evaluare, astfel cum au fost stabilite în considerentul (135) din decizia contestată, având în vedere că
 - în primul rând, în ceea ce privește caracterul adecvat și necesar al măsurilor, Comisia ar fi trebuit să evalueze acele măsuri în concret și să analizeze dacă existau și alte instrumente mai bine țintite,
 - în al doilea rând, Comisia ar fi trebuit să constate lipsa unui efect de stimulare, din moment ce KN are obligația legală să dezvolte terminalul GNL,
 - în al treilea rând, Comisia ar fi trebuit să evalueze dacă dimensiunea terminalului GNL subvenționat a fost proporțională pentru realizarea obiectivului urmărit și nu a creat o supracapacitate.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 106 alineatul (2) TFUE, a Cadrului SIEG și a unor principii generale precum egalitatea de tratament și protecția încrederii legitime, precum și a normelor privind achizițiile publice cuprinse în Directiva 2004/18 ⁽²⁾, și a articolului 14 din Directiva 2004/18, deoarece Comisia a aplicat greșit Cadrul SGEI prin faptul că a acceptat atribuirea directă către KN pentru o perioadă de 55 de ani cu un profit corespunzător cotei de randament intern a proiectului, în condițiile în care
 - în primul rând, perioada de încredințare ar fi trebuit să fie justificată în raport cu criteriile obiective, fără a se depăși perioada impusă pentru deprecierea (financiară) a celor mai importante active indispensabile pentru SIEG,

- în al doilea rând, desemnarea KN nu ar fi putut fi exceptată de la aplicarea normelor privind achizițiile publice pentru motive de protecție a intereselor esențiale de (securitate) în sensul articolului 14 din Directiva 2004/18 din moment ce există în prezentul caz măsuri alternative, care au o natură mai puțin restrictivă decât atribuirea directă,
- în al treilea rând, dat fiind nivelul de risc asumat de KN, profitul acesteia din urmă ar fi trebuit să fie limitat la cota swap relevantă (și, pe cât posibil, reevaluată pentru a lua în considerare scadența) majorată cu o primă de 100 de puncte de bază.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 2015/1589 din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 2015, p.9)

⁽²⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, 2004, p.114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116)

Acțiune introdusă la 29 iulie 2016 – De Masi/Comisia

(Cauza T-423/16)

(2016/C 371/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: A. Fischer-Lescano)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 20 mai 2016 privind cererea de acces la documentele grupului „Code of Conduct”;
- anularea deciziei pârâtei din 13 iulie 2016 privind cererea de acces la documentele grupului „Code of Conduct”;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului și la suportarea cheltuielilor de judecată efectuate de eventualii intervenienți.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul își întemeiază acțiunea pe două motive.

1. Primul motiv: încălcarea articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾

Reclamantul susține că deciziile pârâtei din 20 mai 2016 și din 13 iulie 2016 încalcă dreptul pe care i-l conferă dispoziția menționată la un tratament adecvat al cererii sale confirmative.

2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 15 alineatul (3) TFUE coroborat cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001

În plus, reclamantul susține că prin refuzul unui acces complet la documentele grupului „codul de conduită” (fiscalitatea întreprinderilor) înființat de Consiliu i-a fost încălcat și dreptul de a consulta aceste documente, drept care îi este garantat de dispozițiile menționate anterior.

În acest context, reclamantul arată că excepțiile de la principiul transparenței prevăzute la articolul 4 alineatul (3) și articolul 1 litera (a) a patra liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 nu sunt aplicabile în speță.

În plus, un interes public superior impune comunicarea documentelor, dar pârâta nu a efectuat o evaluare comparativă a acestui interes și nu a motivat de ce a refuzat accesul.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 29 iulie 2016 – Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (BRENT INDEX)

(Cauza T-430/16)

(2016/C 371/18)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Statele Unite) (reprezentant: P. Heusler, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „BRENT INDEX” – Cererea de înregistrare nr. 14 284 947

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 2 iunie 2016 în cauza R 8/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 1 august 2016 – VIMC/Comisia

(Cauza T-431/16)

(2016/C 371/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Germania) (reprezentanți: R. Bramerdorfer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 27 mai 2016 (cazul AT.40231 — VIMC/WK&FGB),
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C (2016) 3351 final a Comisiei din 27 mai 2016, prin care s-a respins contestația reclamantei formulată în temeiul articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, întemeiat pe abuzul de putere.

În acest context, reclamanta invocă faptul că aplicarea sau neaplicarea articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 nu intră în marja de apreciere a Comisiei. Comisia trebuie, dimpotrivă, să ia în considerare împrejurările speciale ale fiecărui caz în parte și nu poate, în temeiul acestei dispoziții și fără alte justificări, să respingă o cerere deja confirmată de o autoritate de stat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1 Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 3 august 2016 – Pometon/Comisia

(Cauza T-433/16)

(2016/C 371/20)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Pometon SpA (Martellago, Italia) (reprezentanți: E. Fabrizi, V. Veneziano și A. Molinaro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, anularea deciziei atacate;
- cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea sancțiunii aplicate Pometon;
- obligarea pârâtei la restituirea sumelor eventual plătite de reclamantă în așteptarea finalizării procedurii, în executarea deciziei atacate, precum și la rambursarea oricărui alt cost efectuat de reclamantă în executarea respectivei decizii atacate;
- în orice caz, obligarea pârâtei la plata cheltuielilor cu procedura și a oricărei cheltuieli sau sarcini aferente prezentei proceduri suportate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei C(2016) 3121 final a Comisiei din 25 mai 2016 (cauza AT.39792 – Steel abrasives) privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European (denumită în continuare „decizia atacată”).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea principiului imparțialității procedurii, a principiului prezumției de nevinovăție și a dreptului la apărare, în măsura în care pârâta a atribuit reclamantei comportamente specifice în cadrul Deciziei C (2014) 2074 final din 2 aprilie 2014 (decizie de tranzaționare) adoptate față de Ervin industries Inc și Ervin Amasteel, Winoa SA și WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & CO.KG și Eisenwerk Würth GmbH (denumite în continuare „părțile”), și astfel a adoptat decizia atacată fără să fi putut să aprecieze cu calm, și fără nicio condiționare, poziția Pometon și argumentele pe care aceasta le-a invocat în apărare.
 - În decizia de tranzaționare, și, așadar, înainte ca reclamanta să fi avut posibilitatea de a se apăra, Comisia a atribuit în mod expres reclamantei aceeași conduită pe care a atribuit-o celorlalte părți, cărora le-a fost atribuită, tot în decizia de tranzaționare și tocmai în temeiul conduitei menționate anterior, o încălcare specifică a articolului 101 TFUE, precum și a articolului 53 din Acordul privind SEE. Acest lucru ar fi afectat în mod inevitabil capacitatea Comisiei de a efectua o apreciere cu adevărat imparțială în ceea ce o privește pe reclamantă.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 101 TFUE, precum și a articolului 53 din Acordul privind SEE, precum și pe caracterul insuficient și contradictoriu al motivării, pe încălcarea dreptului la apărare și a principiului privind sarcina probei, în măsura în care pârâta a imputat reclamantei, în lipsa oricărui elemente de probă, participarea la o așa-zisă înțelegere la care nu a luat niciodată parte.
 - Comisia s-ar fi întemeiat, în susținerea tezei sale, pe elemente imprecise, contradictorii și cu o interpretare îndoielnică, insuficiente pentru a demonstra participarea reclamantei la așa-zisa încălcare.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 101 TFUE, precum și a articolului 53 din Acordul privind SEE, pe o eroare de apreciere, pe lipsa cercetării și pe lipsa vădită de logică, în măsura în care pârâta a apreciat că conduita imputată reclamantei avea ca obiect o restrângere a concurenței.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea și aplicarea eronată a articolului 101 TFUE, precum și a articolului 53 din Acordul privind SEE, pe o motivare și cercetare insuficiente, pe o încălcare a sarcinii probei în ceea ce privește durata așa-zisei participări a reclamantei la pretinsa încălcare și, în consecință, pe încălcarea articolului 23 alineatul (2) și a articolului 25 alineatele (1) și (5) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾, pe încălcarea principiului securității juridice, în măsura în care Comisia a aplicat o sancțiune pecuniară reclamantei în pofida prescripției care a intervenit.
 - Întrucât data la care a încetat așa-zisa participare a reclamantei la pretinsa încălcare i-a fost imputată acesteia în decizia atacată nu poate coincide în nici un caz, potrivit reclamantei, cu data stabilită de Comisie, ci, cel mult, cu o dată mult anterioară, astfel încât competența Comisiei de a aplica o amendă trebuie considerată prescrisă.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe lipsa totală a motivării, pe încălcarea principiilor proporționalității, egalității de tratament în stabilirea cuantumului amenzii în ceea ce privește modificarea cuantumului de bază în sensul punctului 37 din Orientările privind calcularea cuantumului amenzilor în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1/2003.
 - Comisia ar fi aplicat articolul 37 din respectivele Orientări în mod vădit discriminatoriu, aplicând, în cazul reclamantei, o rată de reducere a sancțiunii net inferioară celei aplicate celorlalte părți.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE [JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167]).

Acțiune introdusă la 3 august 2016 – AEIM și Kazenas/Comisia**(Cauza T-436/16)**

(2016/C 371/21)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Franța), Philippe Kazenas (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: B. Wizel, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 536 912 euro reprezentând pierderile financiare suferite prin investițiile irecuperabile pentru vizitele prealabile atribuirii contractelor de achiziții publice, atribuirii care s-au efectuat fraudulos;
- obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 2 092 650 de euro cu titlu de beneficiu nerealizat pentru contractele de achiziții publice pe care reclamanta le-ar fi putut obține în cazul în care acestea ar fi fost atribuite în mod echitabil și fără corupție;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 85 000 de euro constituind cheltuielile și onorariile avocațiale pe care a fost obligat să le plătească pentru a-și organiza apărarea ca urmare a corupției funcționarului european;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 150 000 de euro cu titlu de prejudiciu moral;
- obligarea pârâtei la plata către reclamantă a unor dobânzi compensatorii aferente tuturor acestor sume începând cu luna decembrie 2005, acesta constituind sfârșitul perioadei încălcării;
- obligarea pârâtei la restituirea cheltuielilor și a onorariilor avocațiale aferente prezentei proceduri reprezentând suma de 75 000 de euro;
- obligarea pârâtei la plata unor dobânzi moratorii începând de la data pronunțării hotărârii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții invocă un comportament nelegal al unui funcționar al Comisiei Europene în cadrul atribuirii unor contracte de achiziții publice, care le-ar fi adus grave prejudicii în legătură directă cu această atitudine și pentru care solicită despăgubiri.

Aceștia consideră, astfel, că cele trei condiții pentru a invoca răspunderea extracontractuală a Uniunii sunt reunite și anume un comportament nelegal al unei instituții sau al unuia dintre agenții acesteia, un prejudiciu real și o legătură de cauzalitate între comportamentul acestui agent și prejudiciile invocate.

În speță, aceștia arată că faptele de corupție ale unui funcționar european în cadrul atribuirii unor contracte de achiziții publice constituie o încălcare suficient de gravă a principiilor egalității de tratament și transparenței pe care autoritatea contractantă trebuie să le respecte în procedurile de cerere de ofertă față de toți ofertanții.

Reclamanții apreciază că atribuirea frauduloasă a contractelor de achiziții publice în cauză a provocat prejudicii reale societății AEIM, care a obținut doar contracte privind țări presupus periculoase pe care nu le doreau ceilalți doi ofertanți corupători, în condițiile în care, dacă toate contractele ar fi fost atribuite fără corupție, societatea menționată, fiind singura care a ofertat cu integritate, ar fi putut să le obțină.

Aceștia doresc să se prevaleze de principiul bunei administrări a Comisiei, care ar fi dat dovadă de grave disfuncții în speță, precum și de principiul protecției încrederii legitime care include orice operator economic pe care o instituție ar fi putut să îl determine să nutrească speranțe întemeiate.

Reclamanții consideră, de asemenea, că au suferit, pe lângă prejudiciile de ordin financiar, prejudicii de ordin moral, cauzate, printre altele, de o atingere adusă reputației lor și de obligația de a se apăra împotriva acuzațiilor care s-au adeverit a fi inexacte și imaginare.

Acțiune introdusă la 5 august 2016 – Italia/Comisia

(Cauza T-437/16)

(2016/C 371/22)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea anunțului de concurs general EPSO/AD/322/16 pentru constituirea unei liste de rezervă de 86 de posturi în vederea acoperirii unor posturi vacante de administrator (AD 5 și 7) în sectorul auditului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 12 mai 2016, C 171 A;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 263, 264 și 266 TFUE.
 - Comisia a încălcat autoritatea hotărârii Curții din cauza C-566/10 P, prin care s-au declarat nelegale anunțurile de concurs care limitează la engleză, franceză și germană limbile pe care candidații la concursurile generale ale Uniunii le pot alege ca limba 2.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 342 TFUE și a articolelor 1 și 6 din Regulamentul 1/58 care stabilește regimul lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3)
 - În această privință, se arată că, prin limitarea la trei limbi a limbilor care pot fi alese ca limba 2 de către candidații la concursurile generale ale Uniunii, Comisia a instituit, în practică, un nou regulament lingvistic al instituțiilor, aducând atingere competenței exclusive a Consiliului în această materie.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 12 CE, a articolului 18 TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 6 alineatul (3) TUE, a articolului 1 alineatul (2) și a articolului 3 din anexa III la Statutul funcționarilor, a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 1d alineatele (1) și (6), a articolului 27 alineatul (2) și a articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor.
 - Se arată în această privință că restricția lingvistică instituită de Comisie este discriminatorie întrucât dispozițiile citate se opun să se impună cetățenilor europeni și funcționarilor instituțiilor restricții lingvistice care nu sunt prevăzute în mod general și obiectiv prin regulamentele interne ale instituțiilor avute în vedere la articolul 6 din Regulamentul nr. 1/1958, neadoptate până în prezent, și se opun introducerii unor astfel de limitări în lipsa unui interes specific și motivat al serviciului.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (3) UE în măsura în care acesta instituie principiul protecției încrederii legitime ca drept fundamental rezultat din tradițiile constituționale comune ale statelor membre.
- Se arată în această privință că Comisia a încălcat încrederea cetățenilor în posibilitatea de a alege ca limbă 2 oricare dintre limbile Uniunii, astfel cum s-a procedat în mod constant până în anul 2007 și astfel cum s-a reafirmat în hotărârea Curții de Justiție din cauza C-566/10 P.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe abuzul de putere și pe încălcarea normelor substanțiale inerente naturii și finalității anunțurilor de concurs.
- Se arată în această privință că, prin restrângerea în mod preventiv și generalizat la trei a limbilor care pot fi alese ca limbă 2, Comisia a anticipat în fapt în etapa anunțului și a criteriilor de admitere verificarea competențelor lingvistice ale candidaților, care ar trebui efectuată în schimb în cadrul concursului. Astfel, cunoștințele lingvistice devin determinante în raport cu cunoștințele profesionale.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 18 și a articolului 24 alineatul (4) TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58 și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din Statutul funcționarilor.
- Se arată în această privință că, prin faptul că s-a prevăzut că cererile de participare trebuie în mod obligatoriu transmise în engleză, în franceză sau în germană și că EPSO transmite în aceeași limbă candidaților comunicările referitoare la desfășurarea concursului, s-a încălcat dreptul cetățenilor europeni de a dialoga în propria limbă cu instituțiile și s-a introdus o discriminare ulterioară a celor care nu au o cunoaștere aprofundată a celor trei limbi.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 1d alineatele (1) și (6) și a articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor, a articolului 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la Statutul funcționarilor, a articolului 296 alineatul (2) TFUE (lipsa motivării), precum și pe încălcarea principiului proporționalității. Denaturarea faptelor.
- Se arată în această privință că Comisia a motivat restrângerea la cele trei limbi prin cerința ca noii angajați să fie în măsură imediat să comunice în cadrul instituțiilor. Această motivare denaturează faptele întrucât nu rezultă că cele trei limbi în discuție sunt cele mai utilizate pentru comunicarea între diversele grupuri lingvistice din cadrul instituțiilor; respectiva motivare este neproporțională în raport cu restrângerea unui drept fundamental ca cel de a nu fi vizat de discriminări lingvistice.

A acțiune introdusă la 9 august 2016 – Italia/Comisia

(Cauza T-443/16)

(2016/C 371/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea anunțurilor de concursuri generale EPSO/AD/323/16 și EPSO/AD/324/16.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă în fața Tribunalului anunțurile de concursuri generale EPSO/AD/323/16 și EPSO/AD/324/16 în vederea constituirii de liste de rezervă de 40 de locuri pentru acoperirea de posturi vacante de administrator (AD 7) pentru profilul investigatori: cheltuieli ale UE, anticorupție, vamă și comerț, tutun și mărfuri contrafăcute și, respectiv, de 10 posturi de administratori (AD 9) pentru profilul investigatori: lideri de echipă, publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 26 mai 2016, numărul C 187 A.

Aceleași anunțuri de concurs fac obiectul cauzei T-401/16, Spania/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în cauza menționată.

Se invocă în special încălcarea articolelor 18, 24 și 342 TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, încălcarea Statutului funcționarilor, a principiului protecției încrederii legitime, a principiului proporționalității și a normelor materiale inerente naturii și scopului anunțurilor de concurs, existența unui abuz de putere, precum și încălcarea articolelor 1 și 6 din Regulamentul 1/58.

Recurs introdus la 10 august 2016 de CC împotriva Hotărârii din 21 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-9/12 RENV, CC/Parlamentul

(Cauza T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: CC (Bridel, Luxemburg) (reprezentant: G. Maximini, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- declararea cererii de recurs ca fiind admisibilă și fondată;
- prin urmare, anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 21 iulie 2016 în cauza F-9/12 RENV (CC/Parlamentul European), cu excepția punctului 3 din dispozitiv referitor la cheltuielile de judecată;
- prin urmare, recunoașterea răspunderii extracontractuale a Parlamentului European pentru erorile săvârșite în administrarea listei de candidați eligibili pe care era înscrisă recurenta și obligarea acestuia la repararea prejudiciului care decurge de aici;
- prin urmare, pronunțarea unei hotărâri în conformitate cu concluziile formulate de recurentă în primă instanță,
- în consecință, să decidă:
 - anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 21 iulie 2016 în cauza F-9/12 RENV (CC/Parlamentul European), cu excepția punctului 3 din dispozitiv referitor la cheltuielile de judecată;
 - obligarea Parlamentului European la plata către recurentă a sumei de 749 499,30 EUR drept reparație pentru prejudiciul material evaluat pentru perioada cuprinsă între decembrie 2003 și decembrie 2011, plus fondurile de pensii, și pentru perioada ulterioară până la vârsta legală de pensionare, la plata lunară a cuantumurilor nete corespunzătoare salariilor stabilite pentru funcționarii din grupa AD începând cu gradul AD 9 treapta 2, al doilea an, ținând seama de o carieră normală a unui funcționar cu același grad, la care se adaugă contribuțiile corespunzătoare pentru casa de pensii precum și contribuțiile pentru casa de asigurări de sănătate, totalul trebuind majorat cu dobânzile de întârziere, calculate la cursul Băncii Centrale Europene, majorate cu două puncte;

- în plus, obligarea Parlamentului European la plata către recurentă a sumei de 70 000 de euro drept compensație pentru prejudiciul moral;
- suportarea de către Parlamentul European a propriilor cheltuieli de judecată și obligarea acestuia la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în cadrul prezentei proceduri.

Motivul și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept privind excepția de inadmisibilitate a propunerilor de probe noi;
 - denaturarea faptelor, nemotivare, încălcarea cerinței de imparțialitate și a dreptului la un proces echitabil (articolul 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene), încălcarea principiului *nemo potest venire contra factum proprium* și denaturarea faptelor referitoare la așa-zisa tardivitate a prezentării propunerilor de probe noi;
 - omisiunea recunoașterii încălcării obligației de transparență și de cooperare loială a Parlamentului față de Tribunal;
 - eroare vădită de apreciere cu privire la schimbarea numerotării listei de candidați eligibili EUR/A/151/98 în EUR/A/151.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept privind lipsa calificării juridice și a motivării deciziei Secretarului general din 19 mai 2005 și pe încălcarea hotărârii de anulare a Tribunalului Uniunii Europene;
 - lipsa calificării juridice a deciziei Secretarului general din 19 mai 2005;
 - încălcarea hotărârii de anulare T-457/13 P.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe denaturarea faptelor privind scrisorile EPSO.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe denaturarea scrisorii din 15 octombrie 2007 a Parlamentului referitoare la afirmația că recurenta ar fi fost informată cu privire la distrugerea dosarului său de concurs.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept în ceea ce privește calificarea juridică a deciziei președintelui Parlamentului European din 25 februarie 2003.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea hotărârii de anulare privind calculul prejudiciului.

Acțiune introdusă la 10 august 2016 – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1/EUIPO – 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)

(Cauza T-453/16)

(2016/C 371/25)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Grecia)
(reprezentant: A. Mouzaki, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: 520 Barcode Ellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Grecia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementele verbale „5 201000 603856 520 Barcode Hellas” – cererea de înregistrare nr. 10881861

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 14 iunie 2016 în cauza R 238/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolelor 75 și 76 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

**Recurs introdus la 22 august 2016 de HI împotriva Hotărârii din 10 iunie 2016 a Tribunalului
Funcției Publice în cauza F-133/15, HI/Comisia**

(Cauza T-464/16 P)

(2016/C 371/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: HI (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurenta solicită Tribunalului:

- anularea Hotărârii din 10 iunie 2016 pronunțate în cauza F-133/15 și păstrarea cauzei spre soluționare;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul Funcției Publice;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului Uniunii Europene în ceea ce privește obligația de motivare și dreptul la apărare, întrucât autoritatea împuternicită să facă numiri a Comisiei Europene nu ar fi precizat în mod detaliat motivele care îi justifică decizia de a aplica recurentei, cu titlu de sancțiune disciplinară, o retrogradare cu două grade în cadrul aceleiași grupe de funcții.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcările dreptului Uniunii Europene pe care le-ar fi săvârșit Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) în ceea ce privește respectarea termenului rezonabil, a dreptului la apărare, precum și a obligației de motivare. Pe de altă parte, TFP ar fi denaturat faptele și mijloacele de probă.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe denaturarea faptelor și a mijloacelor de probă, precum și pe încălcarea dreptului Uniunii Europene și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe care le-ar fi săvârșit TFP.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității săvârșită de TFP.

Acțiune introdusă la 23 august 2016 – Cotecnica/EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)

(Cauza T-465/16)

(2016/C 371/27)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Cotecnica, SCCL (Bellpuig, Spania) (reprezentanți: J. Devaureix, J. C. Erdozain López și J. Galán López, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Visán Industrias Zootécnicas, SL (Arganda, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „cotecnica OPTIMA” – cererea de înregistrare nr. 13 292 479

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 16 iunie 2016 în cauza R 229/2016-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Admiterea prezentării probelor propuse;
- anularea și lipsirea de efecte a deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 și a jurisprudenței Tribunalului, în special Hotărârea din 20 ianuarie 2009 pronunțată în cauza T-424/07, Pioneer Hi-Bred International/OAPI (OPTIMUM)

Acțiune introdusă la 23 august 2016 – NRW. Bank/SRB

(Cauza T-466/16)

(2016/C 371/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NRW. Bank (Düsseldorf, Germania) (reprezentant: A. Behrens, J. Kraayvanger și J. Seitz, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtului privind contribuțiile sale anuale la Fondul de unic de rezoluție pentru exercițiul 1 ianuarie 2016 -31 decembrie 2016;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolul 103 alineatele (2) și (7) din Directiva 2014/59/UE ⁽¹⁾ articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ⁽²⁾

Reclamanta susține că decizia pârâtului de stabilire a contribuției sale nu este legală, deoarece la reducerea contribuției sale s-au avut în vedere numai activitățile sale de dezvoltare, nu și activitățile sale auxiliare de dezvoltare. Prin urmare, contribuția sa la Fondul de unic de rezoluție pentru exercițiul 1 ianuarie 2016 -31 decembrie 2016 a fost stabilită într-un quantum prea mare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea regulamentelor de punere în aplicare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014, care, în acord cu aceste acte juridice, trebuie interpretate în sensul că privilegiază activitățile de dezvoltare.
3. Al treilea motiv, invocat în subsidiar, întemeiat pe nelegalitatea regulamentelor de punere în aplicare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014

În acest context, reclamanta susține că atunci când nu este posibilă o interpretare conformă a regulamentelor de punere în aplicare cu Directiva 2014/59/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 806/2014, regulamentele de punere în aplicare sunt nelegale. Prin urmare, este nelegală și decizia pârâtului întemeiată pe aceste regulamente.

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2015, L 11, p. 44).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 23 august 2016 – Verein Deutsche Sprache/Comisia

(Cauza T-468/16)

(2016/C 371/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmund, Germania) (reprezentant: W. Ehrhardt, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 10 iunie 2016 adoptată de secretarul general în numele Comisiei în temeiul articolului 4 din normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatul (3) TUE, a articolului 11 alineatul (2) TUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) – inexistența unui dialog deschis și transparent

- Reclamanta susține că, în decizie, nu este luată în considerare intenția acesteia, evidențiată în cererea de acces la documente, de a avea o privire de ansamblu asupra procesului care a condus la adoptarea deciziei de transformare a sălii de presă din clădirea Berlaymont a Comisiei, cu o reducere la limbile engleză și franceză. Au fost prezentate câteva documente care includ preponderent unele formalități, dar care nu expun date privind emitentul și motivele deciziei.

În decizia atacată, Comisia nu prezintă în detaliu sursele documentare menționate de reclamantă, își rezervă motivele pentru refuzul accesului și încalcă astfel obligația consecutivă, rezultată din articolul 10 alineatul (3) TUE și din alte dispoziții ale dreptului Uniunii Europene, de luare a deciziilor cât mai deschis și la un nivel cât mai apropiat posibil de cetățean.

- În plus, reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a obligației, prevăzută la articolul 11 alineatul (2) TUE, de a menține un dialog deschis și transparent cu asociațiile reprezentative, prin faptul că a ignorat preocuparea exprimată de asociație, nu a pus la dispoziție documente și a furnizat informații insuficiente cu privire la motivele pentru refuzul punerii la dispoziție a documentelor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 15 alineatul (1) TFUE, a articolului 42 din cartă, precum și a articolului 2 alineatul (1), a articolului 3 și a articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ – refuzul parțial al accesului la documente
- În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că neluarea în considerare a unor părți esențiale a cererii de acces încalcă principiul transparenței al Uniunii Europene.
 - În plus, reclamanta arată că, în decizie, Comisia a statuat în mod eronat că în cazul unui anumit document nu putea fi acordat accesul, pentru motive de protecție a datelor, fără ca acest document să fie desemnat în detaliu, fără să i se descrie conținutul și fără ca decizia să fie suficient motivată.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 245, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 25 august 2016 – Société wallonne des aéroports/Comisia**(Cauza T-474/16)**

(2016/C 371/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile*Reclamantă:* Société wallonne des aéroports SA (SOWEAR) (Namur, Belgia) (reprezentanți: A. Lepière și H. Baeyens, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei cererii reclamantei privind conexarea prezentei cauze cu cauza T-818/14;
- declararea admisibilității și temeiniciei prezentei acțiuni,

și în consecință,

- anularea articolelor 3, 4, 5 și 6 din Decizia Comisiei din 1 octombrie 2014 nr. SA.14093 privind măsurile puse în aplicare de Belgia în favoarea Brussels South Charleroi Airport și Ryanair;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe eroarea de drept pe care ar fi săvârșit-o Comisia în măsura în care a examinat redevențele plătite de Brussels South Charleroi Airport (BSCA) reclamantei din perspectiva articolului 107 TFUE, în timp ce deciziile de a investi, de a proceda la construirea de infrastructuri aeroportuare și de a le pune la dispoziția BSCA ar fi fost luate înainte de pronunțarea Hotărârii din 12 decembrie 2000, *Aéroports de Paris/Comisia* (T-128/98, EU:T:2000:290), confirmată de Curtea de Justiție în Hotărârea sa din 24 octombrie 2002, *Aéroports de Paris/Comisia* (C-82/01 P, EU:C:2002:617).
2. Al doilea motiv întemeiat pe eroarea de drept pe care ar fi săvârșit-o Comisia calificând *Instrument Landing System* (ILS) și serviciul de balizaj al pistei drept echipamente și servicii de natură economică.
3. Al treilea motiv întemeiat pe împrejurarea că raționamentul Comisiei pentru a determina redevența anuală a pieței în sarcina BSCA ar fi fondat pe o metodă și pe factori de calcul eronați care au un impact substanțial asupra cuantumului ajutorului și ar fi de altfel afectat de o lipsă vădită de motivare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe eroarea de drept pe care ar fi săvârșit-o Comisia, pe de o parte, prin includerea, în cuantumul redevenței de recuperat de la BSCA, a ajutorului acordat pentru misiunea de securitate (cu alte cuvinte subvenția „incendiu-întreținere”) și, pe de altă parte, prin neluarea în considerare a reducerii „subvenției incendiu-întreținere” în 2014 și 2015.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 4 august 2016 – ZZ/Comisia

(Cauza F-39/16)

(2016/C 371/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu o admite pe reclamantă la probele de selecție ale concursului EPSO/AD/309/15 (AD11) – Medici pentru sediile din Luxemburg și Ispra și obligarea pârâtei la plata de daune interese pentru prejudiciul moral pretins suferit în cuantum de 10 000 de euro

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei juriului concursului EPSO/AD/309/15 (AD11) – Medici pentru sediile din Luxemburg și Ispra (Domeniu: Medici Luxemburg), comunicată la 28 septembrie 2015, de a nu o admite pe reclamantă la probele de selecție organizate la centrul de evaluare al Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO);
- obligarea pârâtei la plata sumei de 10 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit de reclamantă;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 11 august 2016 – ZZ/SEAE

(Cauza F-41/16)

(2016/C 371/32)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: M. Meyer, avocat)

Pârât: Serviciul European pentru Acțiune Externă

Obiectul și descrierea litigiului

Declararea nulității sau anularea deciziilor AIPN prin care se solicită rambursarea de către reclamant a alocației școlare despre care se pretinde că a fost percepută de reclamant în mod nejustificat și prin care se refuză reclamantului plata pe viitor a alocației școlare, și obligarea pârâtului la plata sumelor reținute

Concluziile reclamantului

Reclamantul solicită Tribunalului Funcției Publice:

- declararea nulității deciziei pârâtului din 12 mai 2016 privind reclamațiile R/18/16 și R/19/16 formulate de reclamant și a deciziilor contestate prin intermediul acestora, referitoare la anul școlar 2014/2015;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei pârâtului din 12 mai 2016 privind reclamațiile R/18/16 și R/19/16 formulate de reclamant și a deciziilor contestate prin intermediul acestora, referitoare la anul școlar 2014/2015;
- obligarea pârâtului la plata către reclamant a sumelor reținute în mod nejustificat în temeiul acestei decizii;
- obligarea SEAE la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 12 august 2016 – ZZ/BEI

(Cauza F-42/16)

(2016/C 371/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (BEI)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea cererii de despăgubire introduse de reclamant pentru repararea prejudiciilor pe care consideră că le-a suferit începând cu luna noiembrie 2013

Concluziile reclamantului

- (1) Obligarea BEI la plata către reclamant a unei sume egale cu de opt ori salariul său anual pe baza articolului 33a din Regulamentul personalului și a articolului 9.1.1 din Dispozițiile administrative aplicabile personalului;
- (2) Anularea deciziei BEI din 4 iunie 2015 de închidere a contului RVCV al reclamantului începând de la 28/02/2015 și obligarea BEI la plata către reclamant:
 - A unei sume echivalente cu plățile pe care BEI ar fi continuat să le efectueze în contul RVCV al reclamantului (3 % din salariul anual al reclamantului) dacă BEI nu i-ar fi închis contul, începând de la 28/02/2015 până la data redeschiderii efective a contului RVCV al reclamantului;
 - A dobânzilor pe care capitalul din contul RVCV al reclamantului ar fi continuat să le producă în cazul în care contul său RVCV nu ar fi fost închis la 28/02/2015 și dacă reclamantul și BEI și-ar fi putut continua plățile respective în valoare de 3 % din salariul anual al reclamantului, până la data redeschiderii efective a contului RVCV al reclamantului,

- (3) Obligarea BEI la plata de daune interese evaluate *ex aequo et bono* la 15.000 de euro cu titlu de reparații pentru prejudiciul moral suferit;
- (4) Obligarea BEI la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 august 2016 – ZZ/Comisia

(Cauza F-43/16)

(2016/C 371/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: M. Cornacchia, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de excludere a reclamantului din concursul EPSO/AST-SC/03/15 din cauza faptului că nu a informat EPSO despre legătura sa familială cu un membru al comisiei de evaluare a concursului menționat

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 19 mai 2016, luată ca urmare a cererii de reexaminare introduse de reclamant la 5 noiembrie 2015, prin care președintele comisiei de evaluare a concursului EPSO/AST-SC/03/15 a confirmat decizia de a-l exclude pe acesta din concursul amintit, precum și, dacă este cazul, a deciziei de respingere a reclamației și a deciziei inițiale;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 19 august 2016 – ZZ/Comisia

(Cauza F-44/16)

(2016/C 371/35)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentați: N. de Montigny și J.-N. Louis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AST-SC/01/14 de a nu îl înscrie pe reclamant pe lista de rezervă a concursului menționat din cauza faptului că nu îndeplinește condițiile referitoare la diplomă și la experiența profesională, care sunt necesare pentru participarea la acesta

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 18 februarie 2015 a șefului de unitate al comitetului de selecție al EPSO prin care este informat în legătură cu faptul că candidatura sa la postul de secretar (EPSO/ASTSC/01/14) a fost respinsă din cauza faptului că nu ar fi în posesia diplomei și nu ar avea experiența profesională care să îi ofere acces la concursul vizat;

- anularea deciziei din 17 septembrie 2015 a șefului de unitate al comitetului de selecție al EPSO prin care este informat în legătură cu respingerea cererii sale de reexaminare și prin care se confirmă decizia din 18 februarie 2015;
- anularea, în măsura necesară, a răspunsului explicit de respingere a reclamației din 12 mai 2016;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 august 2016 – ZZ/BEI

(Cauza F-45/16)

(2016/C 371/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: B. Maréchal, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții (BEI)

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de despăgubire pentru prejudiciul material și moral pe care reclamantul consideră că le-a suferit în urma declarării în stare de invaliditate permanentă și totală, pe care o consideră a fi de origine profesională

Concluziile reclamantului

- Despăgubirea pentru prejudiciul suferit de reclamant sau despăgubirea în parte, în cazul în care societatea AXA BELGIUM, asigurătoarea BEI, efectuează o rambursare parțială;
- plata sumei de 150 000 de euro cu titlu de daune interese pentru prejudiciul moral suferit de reclamant;
- rambursarea cheltuielilor medicale și de monitorizare psihologică viitoare, legate de problemele de sănătate întâmpinate de reclamant în urma stresului semnificativ suferit și nerambursate de sistemul de asigurări de sănătate al BEI;
- rambursarea cheltuielilor medicale și de monitorizare psihologică de până în prezent, legate de problemele de sănătate întâmpinate de reclamant în urma stresului semnificativ suferit și nerambursate de sistemul de asigurări de sănătate al BEI,
- rambursarea cheltuielilor cu apărarea, efectuate de reclamant în cazul prezentei proceduri, evaluate la suma provizorie de 30 000 de euro.

Acțiune introdusă la 26 august 2016 – ZZ/Comisia

(Cauza F-46/16)

(2016/C 371/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentați: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei privind executarea unei hotărâri a Tribunalului Funcției Publice în măsura în care refuză recrutarea reclamantului ca funcționar pe postul pe care refuzase deja să îl recruteze și care a făcut obiectul deciziei care a fost anulată prin hotărârea menționată

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 27 octombrie 2015 prin care DG „Resurse umane” a Comisiei Europene a luat măsuri de executare a Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 6 octombrie 2015, F-119/14, FE/Comisia;
- anularea deciziei AIPN din 19 mai 2016 prin care AIPN a respins reclamația introdusă de reclamant împotriva deciziei sus-menționate;
- obligarea părâtei la plata a 25 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral, această sumă fiind stabilită cu titlu provizoriu;
- obligarea părâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 26 august 2016 – ZZ/Comisia**(Cauza F-47/16)**

(2016/C 371/38)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei de a nu îl include pe reclamant pe lista funcționarilor promovați în cadrul exercițiului anual de promovare 2015

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei AIPN de a nu îl promova pe reclamant în cadrul exercițiului
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 26 august 2016 – ZZ/Comisia**(Cauza F-48/16)**

(2016/C 371/39)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentant: J. Abiks, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de stabilire a numărului de ani de plată a contribuțiilor în cadrul sistemului de pensii al Uniunii în urma unei cereri de transfer al drepturilor de pensie și repararea prejudiciului suferit de reclamant în urma nerespectării de către pârâtă a unui termen rezonabil pentru soluționarea acestei cereri

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din 6 noiembrie 2015 prin care autoritatea împuternicită să facă numiri a adoptat decizia finală de a stabili cuantumul transferat către sistemul de pensii al Uniunii la 135 955,38 euro în loc de 155 237,25 euro;
- obligarea pârâtei la compensarea pierderii de 10 739,28 euro suferită de reclamant ca urmare a încălcării principiului bunei administrări de către serviciile Comisiei;
- obligarea pârâtei la repararea prejudiciului moral suferit de reclamant în urma deciziei finale atacate, prejudiciu al cărui cuantum este la aprecierea Curții, dar nu mai mic de 1 000 de euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Roest/Comisia**(Cauza F-85/12) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/40)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 295, 29.9.2012, p. 35.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – McMichael/Comisia**(Cauza F-18/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/41)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 114, 20.4.2013, p. 47.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Boyd/Comisia**(Cauza F-19/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/42)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013, p. 30.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Hoeve/Comisia****(Cauza F-57/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/43)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 226, 03.08.2013, p. 27.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Cobo Benito/Comisia****(Cauza F-70/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/44)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 388, 3.11.2014, p. 28.**Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 29 august 2016 – Marinozzi și Cat/Comisia****(Cauza F-128/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/45)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 414, 14.12.2015, p. 43.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO